

[PORĘCZENIE *sb n*

Teksty nie oznaczają pochyleń; o prawdopodobnie jasne (tak w poręczyć).

sg N poręczeni(e). ◇ I poręczeniem.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Obowiązek [czyje]:

*Szereg: »urząd a poręczenie«: Co za urząd a poręczenie jest hettmańskie. Do wszytkiego dobrego wieść, złe karać, a dobre miłować *OrdunekGórn* 16.*

2. Pełnomocnictwo:

*Wyrażenie przyimkowe: »z poręczeniem [ku czemu od kogo]«: Przystąpiwszy przednas zupełna radę [...] Jopek sługa jey mosczy paniey Kamienczowey [...] sporeczeniem ku tey sprawie od jey mosczy paniey y zdozwolenim poslanego [*zam.* posłanym], y yest [...] wyznał, yze ten placz [...] yey moscz panj [...] przedala Wawrzynekowj *ProtokWoźnik* 1598 nr 236.*

Synonimy: 1. obowiązek, poruczeństwo, powinność; 2. poruczenie, poruczeństwo.

*Cf **PORĘCZYĆ***

MN